

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพการดำเนินงานและความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. เพื่อศึกษาความต้องการของบุคลากรในการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา ระหว่างความเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 2
5. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานและความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาแตกต่างกัน
2. สถานศึกษาขนาดต่างกันมีสภาพการดำเนินงานและความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 486 คน จากสถานศึกษาที่มีการดำเนินงานตามโครงการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 93 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน ครูผู้สอน จำนวน 274 คน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 119 คน แยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 21 คน ขนาดกลาง จำนวน 56 คน และสถานศึกษา ขนาดเล็ก จำนวน 16 คน ครูผู้สอน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 76 คน ขนาดกลาง จำนวน 169 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 29 คน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 32 คน ขนาดกลาง จำนวน 71 คน และสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 16 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเคอร์ซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 20 คน ขนาดกลาง จำนวน 49 คน และสถานศึกษาขนาดเล็ก 15 คน ครูผู้สอน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 64 คน ขนาดกลาง จำนวน 118 คน และสถานศึกษาขนาดเล็ก 27 คน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 30 คน ขนาดกลาง จำนวน 60 คน และสถานศึกษาขนาดเล็ก 15 คน รวม 398 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .81 และแบบปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็น โดยเสรีเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษในสถานศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้วยค่าร้อยละ(Percentage)และหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน แล้วทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อสภาพการดำเนินงานและความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติแล้วจึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ เชฟเฟ้(Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงอันดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการประสานงาน ด้านงบประมาณ และด้านอาคารสถานที่ เมื่อพิจารณาตามสถานภาพของบุคลากร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยเรียงอันดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ

แรก คือ ด้านบุคลากร ด้านการประสานงานและด้านงบประมาณ เมื่อพิจารณาตามสถานภาพของบุคลากร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

3.1 ด้านบุคลากร ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านงบประมาณ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แตกต่างกัน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.3 ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาด้านอาคารสถานที่ ไม่แตกต่างกัน และบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.4 ด้านงบประมาณ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาด้านงบประมาณ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษและครูผู้สอนกับครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.5 ด้านการประสานงาน ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาด้านการประสานงาน ไม่แตกต่างกัน และบุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเรียงลำดับจากจำนวนมากไปหาน้อย พบว่า

5.1 ด้านบุคลากร ได้แก่ ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องควรมีการนิเทศและให้ความช่วยเหลือครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ควรมีการอบรม

ประชุมสัมมนาเพื่อให้ครูผู้รับผิดชอบมีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาอย่างเพียงพอ ครูผู้รับผิดชอบควรมีการประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้นในการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษชี้แจงให้เด็กปกติมีเจตคติที่ดีในการร่วมทำกิจกรรมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรชี้แจงนโยบายให้ครูประจำชั้นร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5.3 ด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดหางบประมาณในการจัดห้องน้ำ ห้องส้วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างเพียงพอ สถานศึกษาควรจัดห้องบริการพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างเพียงพอ เช่น ห้องพยาบาล ห้องออกกำลังกาย เป็นต้น สถานศึกษาควรจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ที่มีความเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจัดห้องเรียนให้มีความสะอาด ไม่มีเสียง กลิ่นรบกวน มีความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.4 ด้านงบประมาณ ได้แก่ สถานศึกษาควรระดมทรัพยากรจากชุมชน สำหรับพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สถานศึกษาควรมีความคล่องตัวในการใช้จ่ายงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนร่วม สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณในการส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เพียงพอ

5.5 ด้านการประสานงาน ได้แก่ สถานศึกษาควรมีการติดต่อประสานงานกับบุคคลชุมชน องค์กรและหน่วยงานอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วมทุกชั้นตอน ควรมีการประชุมสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง สถานศึกษาควรมีการประสานงานระหว่างผู้ปกครองนักเรียน นักจิตวิทยาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษามีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านโดยเรียงอันดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการ

ประสานงาน ด้านงบประมาณ และด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาตามสถานภาพของบุคลากร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนร่วมเป็นเรื่องใหม่ บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ในการจัดกิจกรรมน้อย การอบรมครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่จะเป็นการจัดการอบรมในระยะเวลาสั้น ๆ และไม่ทั่วถึงบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา จำนวนบุคลากรทางการศึกษาพิเศษมีน้อย ทำให้ไม่เพียงพอต่อการบริการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ขาดครูเสริมทักษะที่จะช่วยเหลือทั้งทักษะด้านวิชาการและทักษะเฉพาะทาง เช่น การฝึกพูด การปรับพฤติกรรม ซึ่งที่มีความต้องการสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 23) ที่สรุปผลการดำเนินงาน โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติพบสภาพการดำเนินงานที่ยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขปรับปรุง คือ โรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์น้อย ครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษได้ย้ายโรงเรียน ซึ่งจากปัญหาต่าง ๆ ที่พบนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูอนามัยโรงเรียนได้เสนอแนวทางแก้ปัญหา คือ ควรจัดบรรจุครูที่จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษมาสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมให้กับครูทุกคน ผู้บริหารควรเอาใจใส่ช่วยเหลือแนะนำครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความต้องการพิเศษ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยเรียงอันดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านบุคลากร ด้านการประสานงานและด้านงบประมาณ เมื่อพิจารณาตามสถานภาพของบุคลากร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษาจะบรรจุอุดมการณ์นั้น ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน ดังนั้นบุคคลดังกล่าวจะต้องมีทัศนคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนร่วม

เข้าใจในการปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน โดยสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเตรียมบุคลากร ผู้บริหารอาจจัดเตรียมบุคลากรเพื่อสนับสนุนการเรียนร่วม เช่น ครูประจำชั้นเรียนร่วม ครูการศึกษาพิเศษ ครูเสริมวิชาการ หรือจัดอบรมครูภายในโรงเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูสอนพิเศษ ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูจิตวิทยา ครูสังคมสงเคราะห์และผู้ช่วยครู เพื่อสนับสนุนงานการเรียนร่วมให้สัมฤทธิ์ผลตามความเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมบุคลากรในด้านต่าง ๆ เช่น จัดอบรมเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนการสร้างทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนร่วม การเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จต้องคำนึงถึงความเข้าใจ การยอมรับและทัศนคติที่ดี นอกจากนี้สถานศึกษายังต้องแสวงหาความร่วมมือ เพื่อการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ ส่วนในด้านงบประมาณยังพบว่าบุคลากรในสถานศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากเพราะว่า สถานศึกษาไม่ได้รับงบประมาณจากทางราชการมาสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วมอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 20-21) ที่กล่าวถึงการดำเนินงานด้านบุคลากร ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมประสบความสำเร็จ ควรมีทัศนคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนร่วม เข้าใจในการปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนและการคัดเลือกบุคลากร จึงควรมีการดำเนินงานเตรียมบุคลากรผู้บริหารอาจจัดเตรียมบุคลากรเพื่อสนับสนุนการเรียนร่วม เช่น ครูประจำชั้นเรียนร่วม ครูการศึกษาพิเศษ ครูเสริมวิชาการ หรือจัดอบรมครูภายในโรงเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูสอนพิเศษ ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูจิตวิทยา ครูสังคมสงเคราะห์และผู้ช่วยครู เพื่อสนับสนุนงานการเรียนร่วมให้สัมฤทธิ์ผลตามความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมบุคลากรในด้านต่าง ๆ เช่น จัดอบรมเพิ่มเกี่ยวกับหลักสูตร สร้างทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนร่วม การเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จต้องคำนึงถึงความเข้าใจ การยอมรับและทัศนคติที่ดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ส่องแสง สารบรรณ(2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน คือ ควรมีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนควรประสานงานเพื่อให้ผู้ปกครองและชุมชนรับทราบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและจัดบุคลากรรับผิดชอบด้านการประสานงานโดยตรง ส่วนเรื่อง

งบประมาณ ได้เสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน คือ ควรจัดงบประมาณให้สถานศึกษาอย่างเพียงพอกับความต้องการเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งไม่ได้จบการศึกษาด้านการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยตรงขาดความรู้และประสบการณ์ ในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษจากการศึกษาเอกสารด้วยตนเอง จึงทำให้ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสงแสง สารบรรณ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า ครูที่มีสถานภาพการอบรมการจัดการศึกษาพิเศษต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบ ที่มีต่อสภาพและความต้องการการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งไม่ได้จบการศึกษาด้านการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยตรงขาดความรู้และประสบการณ์ ในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษจากการศึกษาเอกสารด้วยตนเอง จึงทำให้ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสงแสง สารบรรณ(2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า ครูที่มีสถานภาพการอบรมการจัดการศึกษาพิเศษต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนมาก การดูแลและการจัดกิจกรรมไม่ทั่วถึง ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องรับภาระสอนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงไม่มีเวลาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเพียงพอ อาคารสถานที่ไม่เพียงพอเพราะต้องใช้เป็นห้องเรียน ห้องพิเศษและห้องบริการต่าง ๆ การประสานงานต้องใช้เวลาและงบประมาณมาก เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตบริการที่กว้างและชุมชนหนาแน่น ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนไม่มาก บุคลากรก็ครบชั้น อาคารสถานที่ไม่ขาดแคลน มีพื้นที่เขตบริการน้อย การติดต่อประสานงานที่สะดวกจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นแตกต่างจากสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ส่องแสง สารบรรณ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า สถานศึกษาขนาดต่างกันมีปัญหาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และสถานศึกษาขนาดกลางกับขนาดเล็ก มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานและความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความ

ต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา ด้านบุคลากร เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ในการจัดทำแผนการดำเนินงานของผู้รับผิดชอบควรให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัย ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความคิดเห็นต่อความต้องการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรให้การช่วยเหลือ นิเทศ ติดตามครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 จากผลการวิจัย ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านบุคลากร ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องควรมีการนิเทศและให้ความช่วยเหลือครูที่รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง มีความต้องการเป็นอันดับสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงควรจัดให้มีแผนการ นิเทศ ติดตามผลในรูปแบบที่หลากหลายแก่คณะครูที่รับผิดชอบ ทั้งเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการพัฒนาวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของครูผู้สอนเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษา

2.4 ควรศึกษาปัญหาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษา